

לכבוד הקיץ

לכבוד הקיץ שהגיע כתבתי שיר.
אמנם אני עוד לא מזיע, אבל איני מסתיר
את תשוקתי אל העונה ששמה קץ לקור
ולכבודה עם עיפרון כתבתי שיר מזמור:
עם בגד ים יצאתי פעם אל חוף ביום אביב.
שמיכה מבד, עיתון ביד ושמש מסביב.
מצאתי חול פנוי מכל אדם ובהמה,
ואת עצמי פרקדתי בין ים ליבשה.

גלים על פני המים
ושקט של שמים.
חלום אביב עולה,
ואותי הוא ממלא.

מציל בטל שכב בצל, השגיח על הנוף
ושתי זקנות על כיסאות אמרו לו בוקר טוב.
אדון פועל המתעמל פשט מכנס שחור,
הוריד חולצה, נתן קפיצה וסלטה לאחור.
גלים על פני המים...

הגיע זוג שבא לדוג עם אוהל מידי.
בנו ביתם אל מול גולן, שני מטר לידי.
ובינתיים אל המים רצו קיטנים,
עשרים וארבע ילדות ושנים עשר בנים.
גלים על פני המים...

אחרי שעה הכול הפך לנחלת הרוב,
ארטיקים מתלקקים ומטקות על החוף.
והחלום שבא פתאום נגנז ונעלם,
השאיר אותי למנוחתי עם אלף איש בים.
גלים על פני המים...

דני סנדרסון

משולחן ועד ההנהלה

פרוטוקול ישיבת ועד הנהלה מס' 24/15 מיום 8.6.2015

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 23/15 מתאריך 1.6.2015 – הפרוטוקול אושר לאחר הוספת מסקנות הדו"ח של ו' תכנון בנושא שכונת המתנדבים.
2. ענבר דגן – בקשת יציאה לשנת חופש – אושר. יובא כהודעה לאספה.
3. גיא ז'ורנו – בקשת הארכת חופש בשנה נוספת – אושר. יובא כהודעה לאספה.
4. סיום דיון במבנה הארגוני – הוערו הערות שיוספו למסמך על ידי חזי ואיציק. בישיבה הבאה – דיון מסעיף 11 ועד הסוף.
5. מועמדות אפרת ורשבסקי למשרת מנהלת מש"א. מוזמנת אורלי גנני – אורלי הציגה את שיקולי צוות האיתור בהמליצו על מועמדותה של אפרת, למרות הבעיה שעלתה בנושא היזמות של אריאל ורשבסקי. לאחר שהבעיה הוסדרה בהתאם לנוהלי דגניה ועד ההנהלה מאמץ את המלצת צוות האיתור וימליץ על מועמדותה של אפרת באספה הקרובה
6. דו"ח בעלי תפקידים:
הודעה על סיום עבודת מיכאל לפידות כמנכ"ל וי"ר דירקטוריון טולגל. גיורא ינאי ישמש מחליף יו"ר דירקטוריון לחצי שנה. ועד ההנהלה מבקש מגיורא להקדים ככל האפשר בחירה של יו"ר דירקטוריון קבוע ולהימנע ממינויי ביניים בטולגל בהעדר מנהל וי"ר קבוע.

סיכום ישיבת ועד ההנהלה מס' 25/15 מיום 15.6.2015

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 24/15 מתאריך 8.6.2015 – הפרוטוקול אושר.
2. דו"ח המבקר לגבי השתתפות בני זוג בוועד ההנהלה ובוועדת ביקורת – ועד ההנהלה מקבל את אמירת המבקר גיורא שנר בדבר ניגוד אינטרסים אפשרי בין חברותה של תמר גל שראי בוועד ההנהלה וחברות זאב"י בוועדת הביקורת וממליץ לבקש מזאב"י לפרוש מוועדת הביקורת. איציק יטפל בנושא, ותימסר הודעה באספה.
3. מכתבים אנונימיים לאפרת – ועד ההנהלה יוציא מכתב גינוי שיפורסם לחברים לפני האספה.
4. המלצות הגישור עם רונן ליס – נבות ואיציק הציגו את נוסח הפשרה שהציע המגשר ואת עלותה. ועד ההנהלה דוחה ברוב קולות כל הסכם שיכלול דרישה מדגניה לממן שיפוצים בבית החבר. הנושא ידווח למגשר ויועבר להצגה ולדיון באספה.

5. דיון בסעיפים האחרונים של המבנה הארגוני – הועלו הצעות לתיקונים לסעיפים שונים. חזי ואיציק יכינו סיכום של כל ההערות שעלו בישיבות הוועד. מסמך זה יחזור לקריאה אחרונה יחד עם צוות המבנה הארגוני בישיבה של ועד ההנהלה.

6. דו"ח בעלי תפקידים:

– נבות מסר על סיכום עם משרד הבריאות להפיכת בית יעל לבית סיעודי משפחתי החל מספטמבר. למהלך זה תהיה השפעה על הורדת העלויות והעמידה בתקציב שימושי מס האיזון.

– צוות של רז, נבות, צלי וישראל ביטנר יכין הצעה לחישובי רשת ביטחון לצורכי מס איזון של גמלאים, כפי שהתבקש באספה שעסקה בכך.

– איציק הציג את נושא אישור החלק הראשון בפרויקט בית גורדון מול חמ"ת ומשרד ראש הממשלה. בהעדר גוף ציבורי מאחורי בית גורדון כרגע ונוכח ההיכרות המצומצמת של ועד ההנהלה ושל הציבור בדגניה עם מהות הפרויקט התבקש איציק לזמן לוועד ההנהלה את העוסקים בענף התיירות כדי שיסבירו את הפרויקט ואת משמעותו לפני הבאתו לאישור האספה.

סיכום ישיבת ועד ההנהלה מס' 26/15 מיום 22.6.2015

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 25/15 מתאריך 15.6.2015 – הפרוטוקול אושר.

2. דו"ח בעלי תפקידים:

– דיווח של איציק בדבר פנייה של חבר דגניה למבקר הפנים גיורא שר לבדיקת תהליך בחירתה של אפרת למרכזת מש"א. עוד נמסר במכתב מהמבקר כי הוא יכול לבדוק את העמידה בנוהלי דגניה אבל לא את הכשירות של חבר מסיום לעמוד לבחירה לתפקיד מסוים. הוחלט – ללכת לאספה על בסיס ההבהרה הזו ולאשר למבקר לבדוק את נושא העמידה בנהלים ובכללים של ממלאי התפקידים בהתייחס לאירוע שצוין.

– ערעור רונן ליס על החלטת ועד ההנהלה – איציק הציג את ההצעות האחרונות לגישור. ועד ההנהלה מתנגד פה אחד לשני החלקים העיקריים שהוצעו – אי הכנסת משפחת צאווה לבית של אורלי וכניסה של דגניה לתוך ההסכמים הכספיים שבין חבר שנכנס לדירה ששופצה לבין החבר שפינה אותה. אי לזאת – כפי שהוסבר לרונן כבר קודם – ערעורו על החלטת ועד ההנהלה יובא לדיון באספה.

3. דיון מסכם במבנה הארגוני – גמר מעבר על התיקונים שהוצעו בישיבות הקודמות למבנה הארגוני. עדיין נשארו מספר נושאים פתוחים. חברי צוות המבנה הארגוני מתבקשים להתייחס לנוסח הסופי שהתקבל. בהמשך, אחרי שיתקבלו הערותיהם, תיקבע ישיבה עם

ההנהלה הכלכלית כדי לסגור נקודות רלוונטיות להנהלה הכלכלית במבנה. לאחר מכן יתקיים ערב פתוח לדיון חברים, ואז יובא הנושא לאישור האספה.

סיכום ישיבת ועד הנהלה מס' 27/15 מיום 29.6.2015

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 26/15 מתאריך 22.6.2015 – הפרוטוקול אושר.
2. דו"ח בעלי תפקידים:
  - איציק דיווח כי הוצא צו מניעה מבית המשפט נגד דגניה (ובעלי התפקידים) ע"י העו"ד של רונן ליס בעקבות האספה האחרונה ב-28.6.15, וזאת למרות הבטחה לרונן מיד אחרי האספה שלא יבוצע "מחטף" ביחס לדירה, כלשון צו המניעה. נבות ואיציק ייפגשו ביום שלישי עם עו"ד אבנר צור לתיאום המהלכים של דגניה.
3. אירועי האספה האחרונה – ועד ההנהלה דוחה את ההתבטאויות הפוגעניות כלפי ממלאי תפקידים שנשמעו באספה האחרונה ומצטער שכך נאמרו. הוועד מבקש מהחברים להמשיך לשמור על כבוד האספה ברוח המסורת של דגניה.
4. דיון בנושא בית גורדון וההסכם עם חמ"ת – דיון בהשתתפות אמיר על אישור הסכם עם חמ"ת (החברה הממשלתית לתיירות) לגבי ביצוע שלב א' בהקצבה הממשלתית של 230,000 ש"ח. הדיון נסב בעיקר על אופן ניהול הפרויקט ע"י דגניה ועל היתרונות והסיכונים שיש בו. ועד ההנהלה מקבל את החלטת ההנהלה הכלכלית ומאשר את החתימה על ההסכם בשני תנאים:
  - א. יש לבחור צוות מלווה מקצועי שיעבוד מול חמ"ת בנושאי התכנון, התקציב והביצוע בהתאם להסכם. (הוצעו שלושה חברים – מההנהלה הכלכלית, מוועד ההנהלה ומוועדת תכנון.)
  - ב. יש להציג את הפרויקט בהקדם האפשרי לאספה.

סיכום אספה מס' 9/15

1. הודעות:
  - ענבר דגן – יציאה לשנת חופש – ההודעה אושרה.
  - גיא ז'ורנו – שנת חופש נוספת – ההודעה אושרה.
2. הודעה על המלצת המבקר בנוגע לניגוד אינטרסים במילוי תפקידיהם של תמר גל וזאב"י שראי בוועד ההנהלה ובוועדת בקורת – הודעה על התפטרות זאב"י גל שראי מוועדת הביקורת בעקבות דו"ח המבקר על ניגוד אינטרסים.

3. מכרז מנהל מש"א – דיון בהמלצת צוות האיתור וועד ההנהלה לבחירת אפרת לקדנציה נוספת והעברה להצבעה לקלפי – אישור העברת בחירתה של אפרת כמנהלת צוות מש"א לאספה – התקיים דיון בהעדרה של אפרת. בהצבעה חשאית על אישור המלצת ועד ההנהלה הצביעו 131 בעד, 17 נגד ו-2 נמנעו.

4. דיון בערעור רונן ליס על החלטת ו' שיכון וועד ההנהלה על כניסת משפחת צאוושו לדירת אורלי גנני – התקיים דיון עם שתי הצעות לסדר. הצעת שושי להחזיר את הנושא לוועד ההנהלה נפלה עם 9 בעד ומעל 100 נגד (לא נספר). ברוב של 80 נגד 3 התקבלה ההצעה לסדר של ביל שלא להמשיך בדיון וללכת מיד להצבעה. הערעור נדחה בהצבעה חשאית ע"י 115 חברים כשבועד הערעור הצביעו 33 ו-4 נמנעו.

לאנשי דגניה

ברצוני להודות לכל החברים שהביעו תמיכה ורצו מאוד לעזור לנו בעניין היעלמותו של בננו יעל.

בעקבות פרסום העניין בפייסבוק פנו אליי חברים מתוך רצון לעזור, והיה לי קשה להיענות ולהכיל את כל הפניות.

אני מעריכה מאוד את האכפתיות, ואני רוצה שידעו שזה נוגע ללבי.

בעת צרה אני מגלה כמה חברים רוצים לעזור.

אם פגעת במישהו בהתנהגותי אני מבקשת סליחה.

רוז פקר

סבוק התירים

... חכו להפעלה
הבאה...

אחרי עקוב קי עצלן
שני צעירים -
אבוב לתחילת
(מיר אמבול אלקס,
מכני דבר יציגו לערוק)
שני צעיר יצור האופן
קהפנייה, כלעיס התחיל
יברה אג גירס האבול
ואהיפך)

חוקר האטמוספירה של
פירת החי, כבד הייתה
המצב יכול אהחלט
שכני לא אשאר
ריקה ויקשה 'הפכו אתה
זיכרון, אצווה ומעניית

מבוק התירים הוא רציון
שלא אבני אבאזי ושאני
אני

הצד
מערב
מערב
המבוק
המבוק
המבוק
המבוק

אחרי הנביטה
צוות המסלוק אפר
קשטה והיסס אפר
השביליק אפוי
המפה

כאולם ממאנים -
יגמק ומבוקים -
אנסות מלכס
המבוק
ואה היבוק אקטול
גריסוס הביתה
שינוי ♡ שאגם קלפנים
אג התריסוס הנמוכות -
הם האלמנטים.

המבוק
המבוק
המבוק
המבוק
המבוק
המבוק

וכמה צוקצוג אה התירים:

- # בקאח התירים הוא אצוני האמיוג (האלים העטופים אה הקאח), השעורג אהגינינים (נסולאספיו)
  - # השעורג שמפריעול בקאול התירים קן אמעשה צינליה חולול (!!) המולוכ
  - # לתירים יש פרוחה נקבית ופרוחה לכרות, ואמצעה הוא מפרה אג אצמו.
  - # תירים הוא הפידול הנפול קעולאס
- רעיון אהמבוקים: אבני אבאזי ציורים: מאור גורני ראיון אדיצוב: דני אשל

סיפור הספסל מול מגרש ארנון – כך זה היה

"...היום נצא לסיבוב בשכונה, נשב קצת ביחד על ספסל בגינה, היום נעשה משהו בלתי נשכח

שישאר זיכרון של שמחה מבורך..."

אהוד בנאי

אחת מתוך משימות בר המצווה הייתה פסל סביבתי שיעמוד באחת מפינות הקיבוץ. הקו המנחה היה שאת הפסל יעשו בעיקר הילדים, ואכן הקו נשמר, הם הלכו ואספו כלים לא שימושיים מבתי החברים, ביחד שברו (בזהירות) ויצרו המון חתיכות מכל הגדלים והצבעים, לשו את הדבק והדביקו על בלוקים. כל אחד על בלוק משלו. כל בלוק הוא יצירה עצמאית של אחד/ת מבני/ות המצווה שביחד חיברו הכול לעבודה משותפת אחת. וכמו בחיים הם עשו זאת לצד הדרכתם ותמיכתם של ההורים ושל הצוות החינוכי.

גם את משטח הבטון עשו בני הנוער לבד, אלון הדר הדריך, וביחס נכון של חול, מים ומלט ערבבו הילדים עם הוריהם את הכול, בנו משטח לתפארת והטביעו עליו את חותמם. ובנו לעצמם מזכרת.

וזה הרעיון שהנחה אותנו במשימה הזאת ובשאר משימות בר המצווה – לחוות, ללמוד על עצמי, על קבוצת השווים שלי, על המבוגרים שאתי, על החומרים שסביבי, על העולם!! ואז נבחר מבין כל הרעיונות לעשות ספסל... ומאוחר יותר יינתן ההסבר שמתבקש לעשות ספסל כי –

בני הנוער על ספ – מילוי ה – סל של חיהם, והשיש שנבחר כמושב מתכתב עם השיש של ספסל ברוש המדינה.

חשוב לנו להגיד תודה לעוזרים בביצוע המשימה:

תודה ליונתי, שאמר שמושב עץ לא יחזיק מעמד לאורך זמן.

תודה לענבר דגן, שפשוט תענוג להיעזר בה בכל מה שקשור לחומרים ובנייה.

תודה לשי מצוות הבניין ולינון, שבזכותם "חוברו להם בלוקים יחדיו".

תודה למורן חן, שאתה ובייעוץ נרקם הרעיון.

תודה להדס עבאדי ונעמה קופרשטיין, שהעיפו מבט מקצועי ונתנו עצות טובות.

תודה לבתיה נתן, המדריכה הנצחית של הקבוצה, שבכתב ידה נכתבו הטקסט ושמות הילדים.

תודה לשרי, שהיא גם אימא אבל גם, כרכזת חינוך, חייכה וחיבקה לאורך כל הפרויקט.

תודה לנבות, שגיבה ועודד.

ותודה לחיליק, שנתן את האיזמל...

ותודה לכל אנשי דגניה, שתרמו את כלי החרס והזכוכית שקיפלו בתוכם הרבה סיפורים, כמו למשל הבלורות מתוך האוסף של **תוליק תנפילוב** (3,000 בלורות) שתרם **תניק** או עבודתה של **לילי ז"ל** שנתן לנו **שלמה מנות**, ובכלל הספסל הזה מלא בסיפורים, הרבה סיפורים...

תודה לכם שעברתם וזרקתם "וואור" קטן...

כמובן תודות להורים, שתמכו ועבדו ושיבצו.

ותודה גדולה במיוחד – לבני המצווה: **טום הדר**, **עילי ברהון**, **שי ג'ליירס**, **הילה פרץ**, **כליל רוח**, **יובל פיין**, **עומר מעטוף**, **עדן וינר מוצ'יני**, **אורי הרשקוביץ**, **רומי פיין** ושני הרשקוביץ.

בלעדיהם כלום לא היה קורה, זה לא תמיד היה פשוט, אבל מתי ראיתם לאחרונה יצירה צבעונית ומרעננת בדגניה? מתי נתקלתם בעבודה שנעשתה כמעט כולה בידי הנוער?

מגיע להם כל הכבוד!!!

אבל אי אפשר להגיד תודה בלי לבקש סליחה, סליחה מכל אותם חברים שהכינו כלים וחיכו לנוער שיבוא לאסוף (ואולי מחכים עד היום...). פשוט דגניה גדלה כל כך שלא ניתן להספיק

הכול ולהגיע לכולם... אבל תשמרו ואל תזרקו, יש לנו הרגשה שעוד נצטרך את זה...

להסרת הלוט הציבור לא הוזמן, זה היה אירוע קטן ואינטימי של משפחות בני המצווה. אבל מעכשיו מחכה לכם ספסל מול מגרש ארנון, ואתם מוזמנים להגיע, לנוח ולנשום בצל הפיקוסים, לגעת ולהרגיש את היצירה שבני הנוער יצרו לכבודכם... לכבודם.

חופשה נעימה,

המדריכים יהל בוך ויובל בנר בליווי יעל הרן

♥ את הסיפור המלא על בניית הספסל עם תמונות וסרטונים תוכלו לראות באתר של דגניה.

♥♥ עוד על משימות הבר מצווה שעברו הנערים והנערות – בעלון הבא.

ועוד משהו על אוסף הבלורות שהוזכר למעלה – מיד.

אוסף של בלורות

בעקבות הסיפורים על אוסף הבלורות של תוליק תנפילוב, שניתן לתניק לפני שנים רבות ונתרם לטובת הספסל של בני המצווה, ביקשתי לשמוע מתוליק קצת על ההתחלה של אותו אוסף מיתולוגי.

תוליק מספר:

"את האוסף התחלתי בבית הספר. בהפסקות היינו משחקים, ואני הייתי מנצח את כולם וחוזר הביתה עם כיסים מלאים בבלורות. כשכבר לא היה לי איפה לשים אותן בניתי ארגז מעץ ושמתי עליו מנעול. על הארגז הייתי נועל את הנעליים.

"לפני קום המדינה, הייתה מגבית שנקראה כופר היישוב, שהטילה מסים ואספה תרומות מהיהודים בארץ ישראל. תרמתי את אוסף הבלורות שלי לאותה מגבית במטרה שימכרו אותן וישתמשו בכסף.

"שנים אח"כ התברר לי שהאוסף לא נתרם, התגלגל לידי תניק, ולאחר שגם הוא לא הצליח לתרום אותו הוא נשאר אצל".

היום תוליק, בנם של תנחום וחיה תנפילוב, בן 90, ולכבוד המאורע הוא הוזמן על ידי רוחל'ה עבאדי לראות את הספסל של בני המצווה, שבו משובצות כאמור הבלורות שאסף.

אין ספק שבסופו של דבר נמצאה להן מטרה חשובה...

אבל... גם לאחר השימוש נותר דלי כמעט מלא של בלורות. תניק ותוליק ישמחו מאוד אם מישהו ימצא רעיון הולם לשימוש בהן.

שמעה: הדר אשל

תוליק תנפילוב נח ומתרגש על הספסל

ביקשנו מזהר אילן שיספר לנו קצת על הנעשה בפינת החי בימים חמים אלו, והנה דבריו...

פינת החי – יולי 2015

הימים הולכים ומתחממים (לא שהיה מאוד קר בזמן האחרון...), וצוות פינת החי עסוק בהכנות לקיץ.

החיות היחידות שלא נראה שהחום מפריע להן אלו הכבשים והעזים, שאוכלות ופעילות כרגיל. שאר החיות פחות פעילות בשעות החמות, וחלקן אף ממעטות באכילה.

מניסיון של השנים הקודמות; החיות מסתדרות עם החום, אך אנו מנסים להקל עליהן: אנו מכינים קרטיב פירות לקופים, מפעילים מתזים ומאווררים לארנבים, לתוכים ועוד. פעם שמנו לקנגורו מתזים לקירור, אך הם פחדו מהם, אז שמנו להם כלי מים גדול. הם מכניסים את הרגליים הקדמיות פנימה, רוחצים את עצמם וכך מתקררים! אנו מתקינים מתזים ומאווררים נוספים לאנשים ולחיות, מתקנים השקיה לצמחים, מכינים רשתות צל ועוד.

בחודש אוגוסט אנו צופים להרבה מבקרים מהמגזר הדתי ולמטיילים בכלל.

הבאנו עוד שני זוגות של סוריקטות-טימון, וכשניסינו לחבר ביניהם היה ריב גדול, אז עכשיו אנו עוסקים בבניית מחיצות כך שהמשפחות לא תוכלנה לפגוע אחת בשנייה.

בחופש הגדול פינת החי פתוחה בימים:

א'ה' – 08:00 עד 18:00

שישי ושבת עד 15:00

מוזמנים לביקור!

בברכת חופש נעים, זהר, חגי וכל הצוות

אומרים שהיה פה שמח...

קצת ממה שקרה בדגניה בחודשי יולי בשנים קודמות

עולם גדול

- עם בוא הקיץ ותום שנות הלימודים התחילה זרימת החברים לארצות שמעבר לים. למטיילים – טיול נעים.
- מי שנגזר עליו להישאר בארץ היה יכול להתרשם מנפלאות העולם במפגן התעמלות יפני מסוג טאי צ'י שהפגינו איציק נתן, מרית, אסנת, דנה ואחרים. לנוכחים בתצוגה גם הוצע כיבוד נאה ובשפע. בגמר האירוע נחלקו הדעות. על ההתעמלות אמרו שהייתה טאי-טאי, אבל הכיבוד – ממש צ'י-צ'י.
- ועוד פיצוי לנשאים בארץ – דקורציה על המחיצה המפרידה בין שני חלקי חדרי האוכל. וכך יכול הסועד, ביום קיץ חם, להזין עיניו במחיצה ולראות עננים לבנבנים בתכלת השמים (סגולה לעונה גשומה) וגם פיסות של דשא ירוק ורענן בין רגלי המגישה את המנה העיקרית.

(מתוך: דף לחברי דגניה א' מס' 304, 10/7/1987)

טלפונים

- בשעה טובה הורחבה מרכזת הטלפונים שלנו בכ-100 שלוחות חדשות. כתוצאה מהרחבת המרכזת יחול שינוי בחיוג הפנימי בתוך דגניה, ומעתה הוא יהיה בן 4 ספרות במקום 3 ספרות. שינוי זה לא ישפיע על החיוג מבחוץ:
- א. במספרי השלוחות הנוכחיות (המתחילות בספרות 5, 4, 1) תתווסף בחיוג פנים הספרה 8. לדוגמא, שלוחה 123 תהיה מעתה 8123 (ובחיוג מבחוץ – 06-758123), וכך גם לגבי יתר הטלפונים.
  - ב. קבוצת 100 השלוחות החדשות תהיה אף היא בת 4 ספרות ובחיוג פנים תתחיל בספרות 32. לדוגמא 3223 (ובחיוג מבחוץ 06-753223).
- על מועד השינוי תבוא הודעה נפרדת, והוא יפורסם על לוח המודעות ובדף מידע לחבר.

אורי וישראל

(מתוך: דף מס' 304, 10/7/1987)

מן האספות

15.7.98

אשרור הפרטת המזון לאחר "הרצה" של כחצי שנה עפ"י החלטת האספה. בסיכום הדיון התקבלה ההחלטה הבאה:

האספה מאשרת את המשך הפעלת המזון עפ"י הכללים שנקבעו בעבר ומטילה על הנהלת מגזר המזון לטפל ולגבש הצעות בנושאים שהועלו באספה תוך פרק זמן של 3 חודשים.
(מתוך: עלון מס' 431, 24/7/1998)

בוועדת המטבח

תורנות שבת

עם המעבר להגשה עצמית מלאה (גם בצהריים) בשבת, יש לציין שלא כל התורנים מוכנים להסתגל לנהגים הקבועים, וזה משבש את הסדרים בחדר האוכל ובהגשת האוכל. טוב שכל החברים ילמדו את פרטי הפעולות שיש לבצע אותן וינהגו לפי מסלולן.
על כן, כמו שעשינו זאת עם תורנות הערב, נפרסם תקנון קבוע, ועל כל אחד שיבוא לתרן במטבח בשבת יהיה לקרוא את התקנון ולנהוג לפיו.

(מתוך: דף לשבת מס' 182, 2/7/1971)

עונת הקיץ תשל"ט

עונת הקיץ של תשל"ט היא רק בראשיתה, ולפי סימניה הראשונים היא לא תיפול במאומה מהעונה המקבילה של תשל"ח. להפך, לפי המגמה המצטיירת באופן בולט עלולה עונת קיץ זו לעלות על כל קודמותיה במשך שנים רבות מאוד.

עונת הקיץ של תשל"ח נחרתה היטב בזיכרוננו עקב הטמפ' הגבוהות והלחות הגבוהה שלה. בשני התחומים הגענו לשיאים אשר כמוהם לא יזכרו חברינו במשך עשרות שנים. אחרי הקיץ הלוחט בא החורף השחון, שהיווה מעין המשך לקיץ. גם כמוהו לא יזכרו בעמק זה שנים רבות.

יהודה שפרונג

(מתוך: דף לחברי דגניה א' מס' 130, 5/7/1979)

שאלון עומק והפעם עם תמי ליס

עם סיום עבודתה כמזכירה הטכנית אחרי 4.5 שנים בתפקיד. תמי מסיימת בקרוב לימודי תואר שני בחינוך והסבת אקדמאים להוראת אנגלית ומתחילה לעבוד בבית ירח בספטמבר הקרוב כמורה מן המניין.

תמי ליס
last seen today at 11:02

21:04 עם מי היית מתחלפת ליום אחד?

21:09 עם ביבי... מזיזה קצת תיקים בממשלה ומעבירה חוקים אחרים...

21:14 דמות נערצת?

21:24 דינה ליס!

21:25 קיבלת מיליון שקל, מה דבר ראשון שתעשי?

21:27 אתכנן את הקומה השניה בבית... אבל בטח סיבוב במנהטן לפני כן 🚀🚀

2/7/2015

08:22 בוקר טוב, אני ממשיכה 😊

08:28 קדימה 😊

08:31 לאיזה מקום בעולם היית רוצה להגיע?

08:32 טיילתי בכל היבשות בעולם, חוץ מאוסטרליה... יש לי חלום ישן להעביר שם תקופה, נקווה שיתגשם 🙏

08:38 בסוף חלומות מתגשמים 🙏😊

08:39 עם מי היית רוצה לשבת לארוחת ערב?

08:45 אתגר קרת. האיש מרתק אותי, אני יכולה להקשיב לו שעות! נפגשנו פעמיים בנסיבות רשמיות, הייתי שמחה לשוחח איתו בסיטואציה פחות פורמלית - וזה אם לא יעלמו לי המילים מרוב התרגשות 💕

09:22 מתי צחקת בפעם האחרונה ולמה?

במפגש משפחתי בשישי האחרון, העלתי זכרונות מאושרים עם אחים שלי סביב השולחן... 😊
10:04

10:21 דבר ראשון שאת עושה בבוקר?

מנשקת את הילדים. בדרך כלל הום מוצאים את דרכם למיטה שלנו בבוקר
10:23

10:55 איפה היית גרה אם לא בדגניה?

10:56 בית ינאי. על הים 🏊

10:58 פינה אהובה בקיבוץ?

רק אחת? אז חצר ראשונים. יש בו רמות שוות של חוזקה ועדנה יחד.
אבל גם את הברכה בקיץ ואת פינת הזיכרון של אלדן ז"ל. יש שם אנרגיות חזקות, גורמות לך להרהר...
11:06

13:56 שאלה אחרונה... 🙌

13:56 דגניה בשבילי זה.....

שישי

דגניה בשבילי זה קבלה ונתינה, שיתופיות ושקט (גם אם לפעמים יש גלים), דגניה זה בית. שהאנשים בו יקרים לליבי
08:49

09:33 סיימנו, תודה רבה על שיתוף הפעולה שבת שלום

09:54 תודה רבה יקירה. שבת שלום

יום טיפוסֵי בחייה של סטודנטית ב"ביתנו"

קמה בבוקר אחרי לילה לא קל... ומתכוננת לנסיעה ללימודים.
שאלה ראשונה עולה וצפה – מה אלבש היום? בחולצה האדומה כבר הלכתי יומיים... מה יחשבו עליי ב"ביתנו...?? שם חשוב להופיע כמו שצריך: נקי, מודרני, מגוון... יותר מדיי עיני נשים טובות מתבוננות בך... יש גם כמה גברים... אבל אישה מתלבשת בשביל אישה – זה ברור!

הגעתי לכיתה קצת באיחור, ואז מתחיל עניין הכיסא – לתפוס כיסא זה בהחלט מבצע לא קל... הכול כבר מסומן בתיקים, מחברות, כובעים, עיתונים, צעיפים... זריזות היא שם המשחק!!

תגידו לי, מזה הצורך הטיפשי הזה לשבת במקום הקבוע? מה קרה?? בואו נצא מזה ונשב בצד השני...

...אני חייבת לדבר עם יו"ר המועצה יוסי ורדי על הצפיפות בכיתות... אמרו לי: הוא לא יקשיב לך! הוא יקשיב, הוא יקשיב... הרי הייתי פעם המטפלת שלו...

טוב, הסתדרנו איכשהו, פינינו שטח מחיה קטן... ומתחיל השיעור.
...הכול כמו חדש, מעניין, מרתק... לא, לא שמענו את זה קודם... אחר כך מתברר שהמורה בעצם מסכם את השיעור משבוע שעבר... מי זוכר?? מסתכלת בזהירות ימינה ושמאלה... איך זה אצל אחרים... העניין עם הזיכרון...

טוב, יש כאלה, מסודרים, שכותבים כל הזמן... מעניין אם הם קוראים את החומר לפני השיעור. האם הם זוכרים בכלל איפה שמו את המחברת?...
שלושה כיסאות ממני מישהו נרדם... אני מקווה שהמרצה מבין שלא שהשיעור מייגע... פשוט היה לילה קשה...

לאחר מחצית השיעור, ולא מפני שלא מעניין... אך העיניים, באופן לא רצוני, נודדות ונתלות בשעון הקיר – מה קרה?? הזמן שם, משום מה, עמד מלכת... כנראה שהבנות לא החליפו את הבטרייה...

במשך השיעור יש לי מה להגיד... וגם שתי שאלות... אבל אני מוותרת... ישנם הקבועים האלה ששואלים ומביעים את דעתם ותופסים לפעמים חצי שיעור ללא בושה... אני כבר אגיד את דעתי בהפסקת הקפה...

שעה עשר – הפסקת קפה – איפה אשב? עם מי...? חבורות היושבים כבר סגורות – זר לא יצטרף אליהן --- התל קצירים, אפיקים ובנותיה... טוב שיש ספרייה... אני, עם הקפה, מתעניינת בספרים ומשוחחת שיחה של טעם עם הספרניות... אחר כך כבר אשמע מהשכנה שלי מה קורה בחיים האמתיים בתל קציר ובאפיקים ובדגניה ב'... זה לא דחוף...

שתי נשים זרות אמרו לי בלבביות שלום... מאיפה אני מכירה אותן, לעזאזל, מבית ירח...?
אולי...

בגלל האטיות שלי ומשום שאני לא רוצה להידחף – נגמרו הדובדבנים...
הגיע הזמן לחזור לכיתה – שיעור חדש, נושא חדש, מרצה חדש, כיסא חדש... והכול מרתק...
כמה טוב שיש לנו את "ביתנו"... ו"המייסדים"... לקראתם אנו קמים בבוקר מתוך תקווה
שיקרה משהו... מתלבשים יפה, שומרים בריאות ודיאטה, וממלאים את הראש והנשמה
בדברים חדשים: מגוון שיעורים רב, התעמלויות ויצירה, ובין זה לזה – הווי חברתי תוסס...
שמעתי שהצעירים התחילו לקנא בנו... הם אומרים שאנחנו "עושים חיים משוגעים"...
תודה לסטודנטים הנלהבים שאינם יודעים ממש מה הם יעשו בחדשי החופש... תודה גדולה
למורים ולצוות המסור והיצירתי. ונתראה בשנת הלימודים הבאה... רק שתגיע כבר...

נינה

הצצה אל העבר

את התמונה שלפניכם מצאו חברי תל קציר במוצב הנטוש בתאופיק ימים ספורים אחרי תום
מלחמת ששת הימים. בתמונה, שצוירה בידי חייל סורי, רואים את עמק הירדן בזמן הפגזה
סורית. תמונת השמן על קנבס מנוקבת בשני כדורי רובה. כינר נתן מצא את התמונה לפני זמן
מה אצל חברו בתל קציר והביא אותה לדפוס.

על קצה הלשון / תמר רוה

הפעם משהו שקשור לקיץ בנושא שכבר הוזכר בעבר בקצרה במדור זה.

מאיפה בא הביטוי "פעם שלישית גלידה"?

ובכן, הסברה המקובלת היא שהביטוי הזה, שנאמר בפגישה השנייה בין שני בני אדם שלא התראו לפני כן במשך זמן רב, הוא תרגומו של הביטוי האנגלי *Next time I'll scream*. והאיום האנגלי נשמע לדוברי העברית העילגת כמו המאכל הקיצי האהוב, שלבטח מתאים לחגוג אתו את צירוף המקרים המפתיע.

בסברה הזו תומך חוקר הלשון רוביק רוזנטל, שכתב ב-2004 בספרו "הזירה הלשונית": "המקור הקרוב ביותר ל'פעם שלישית גלידה' הוא ביטוי באנגלית שמופיע בכמה גרסאות. באנגלית הבריטית נאמר לאחר שתי פגישות או ניסיונות שלא עלו יפה: *Third time lucky*. בפעם השלישית יתמזל מזלנו. הגרסה האמריקנית לביטוי היא *Third time's a charm*. בפעם השלישית יתרחש קסם. מאיפה צצה אם כן הגלידה במקום הקסם והמזל? ייתכן בהחלט שכאן השפיע ביטוי שכן מצוי באנגלית: *If I see you next time I'll scream*. המשחק הלשוני הזה גם שימש בעבר בבריטניה כגימיק בססמה לגלידה נוסח: "I scream: Ice cream". לעומת זאת, כמה התייחסויות לסוגיה במרשתת האינטרנט מביאות הסבר אחר. בוויקיפדיה ובוויקימילון נכתב שסברה הגיונית יותר היא כי מקורו של הביטוי הוא בעצם בגרמנית, בביטוי "nächstes Mal gibst du mir einen aus", שפירושו בפעם הבאה תצטרך לקנות לי משהו, וכי בהולנדית ישנו ניב דומה. לפי סברה זו הייקים שהגיעו ארצה הם שהחדירו את הביטוי לעברית.

שני הביטויים, גם האנגלי וגם הגרמני, לא מציינים כלל את הפעם השלישית אלא מדברים על הפעם הבאה, אך התומכים בטענה השנייה, חנן כהן ב-2004, נעמי זיו ב-2010 וגם וויקיפדיה וויקימילון, שמצטטים את אותו חנן כהן ואת אתרו "לא רלוונטי", טוענים בתוקף כי בלשון האנגלית אין ביטוי כזה וכי זוהי אטימולוגיה עממית שנוצרה על ידי תהליך הפוך של תרגום מעברית לאנגלית.

אני אישית מתקשה להאמין שחוקר יסודי כמו רוביק רוזנטל יטען כי הביטוי מצוי בשפה האנגלית מבלי שיוכל לבסס את טענתו, ואת האוחזים בטיעון השני אינני מכירה כלל, מה עוד שחלקם אפילו לא מזדהים בשמם, מה שהופך את דבריהם למפוקפקים עוד יותר בעיניי. נקודה נוספת שלא עלתה אצל רוביק רוזנטל וגם לא אצל איש מן הכותבים במרשתת אך ראוי להתייחס אליה היא שהעברית אכן הושפעה מן הגרמנית בתקופה שבה הייתה בחיתוליה, שהרי דובריה הראשונים היו יוצאי רוסיה וגרמניה, אבל בשנים האחרונות השפעתה של

הגרמנית על העברית הולכת ופוחתת. והרי אנו מדברים כאן על ביטוי חדש שנכנס לשפה לפני 20 או 30 שנה לכל היותר. לדעתי לפחות אין זה סביר שהגרמנית הצליחה להחדיר בשנות השמונים של המאה הקודמת ביטוי כזה לעברית ולגרום לו להשתרש בצורה מוצלחת כדי כך שהוא נישא בפי כול – מבוגרים, צעירים וטף. לאנגלית, על שלל המדיה הדוברת בה והמציפה אותנו מזה כמה עשורים, יש כוח גדול הרבה יותר בתחום זה. כך או אחרת, כל אחד יבחר בגרסה החביבה עליו, ודוברי האנגלית והגרמנית שבינינו מוזמנים להביע את דעתם בעניין. אנחנו כולנו נמשיך להשתמש בניב העברי, בין שמקורו באנגלית בין שמקורו בגרמנית – העיקר שמישהו יזמין אותנו לגלידה...

מתכוני גלידה ביתיים

גלידת פירות

הבננה היא הבסיס לגלידה הזו –
מקלפים את הבננה, ומקפואים אותה בשלמותה.
מקפואים פירות קיץ שרוצים לשלב בגלידה
מוציאים את הפירות מהמקפוא, וטוחנים אותם עד למרקם הרצוי לכם
אפשר להוסיף סילאן או טחינה.
נסו שילובים, טעמים וכמויות לפי טעמכם.

קרטיב יוגורט, סירופ רוזטה וריבה ביתית – ל-12 קרטיבים קטנים

3 כוסות יוגורט סמיך

4 כפות ריבה ביתית

3 כפות סירופ רוזטה

מערבבים את כל המרכיבים, מעבירים לכלים קטנים, ומכניסים למקפוא.
אחרי שעה נועצים בכל כלי מקל של ארטיק, ומחזירים למקפוא לעוד 4 שעות
* מי שרוצה להמתק עוד את הקרטיב יכול להוסיף עוד ריבה או סירופ.

במוסף "זמן צפון-שרון" של מעריב, במדור "איפה הם היום" של יעקב בר-און, התפרסמה בראשית החודש כתבה על איתן פרץ

העיקר הבריאות

המטופלים המגיעים למרפאתו של איתן פרץ בדגניה א' ונהנים מטיפולו המסור, שהצליח להעמיד רבים מהם על הרגליים, לרוב אינם יודעים שהמטפל המיומן הוא בעל מניות בזמר העברי. גם כשמהרדיו במרפאה מהדהד באקראי השיר "עין גדי" פרץ איננו טורח להציג את עצמו כמחברו.

"עיד גדי" הוא שיר נעורים תמים שהפך לנחלתה של מדינה שלמה וממשיך להלך קסם 56 שנה לאחר כתיבתו. "מחבר הלחן דובי אהרוני ואני היינו ב-59' שני תלמידי י"א ירושלמים שיצאו במסגרת שיעורי הגדנ"ע לשבועיים של שירות לאומי בקיבוץ עין גדי, ושם כתבנו את השיר למסיבת הסיום של מחנה העבודה שלנו", מסביר פרץ במרפאתו.

"עין גדי, עין גדי / מה היה כי צמחת בחמה / עין גדי, עין גדי / איך פלגים כך חותרים בשממה", התפייט אז פרץ, נער כבן 17, כולו נפעם מהנוף הקדמוני, במילים שחלחלו למחזור הדם של כולנו. "ים המוות הכחול בלאט ינוע / וממעל עננה קטנה תשוט / עץ האשל בדממה יזוע / וכל קו בחול יפה חרוט".

ברקע הסתתרה דרמה קטנה. דב שלום אהרוני משוכנע עד היום שלמרות המוזיקליות שלו, המלחינה המיועדת של השיר הייתה בת כיתתם, שהיטיבה לנגן בפסנתר. אבל היא נעלבה ממה שהו, ופגועה עד עמקי נשמתה הסתגרה בחדרה, כך שאהרוני נאלץ להלחין את "עין גדי" כמעט בפקודה.

"גילה, התרבותניקית של הכיתה, ואני ניגשנו אל דובי ואמרנו שהמסיבה מתקרבת ואין לו בררה אלא לקבל את דין התנועה", מעיד פרץ. "השארנו את דף המילים ושישבור את הראש. לדובי יצאה מנגינה שהייתה רחוקה מאפנת שירי ההו-הו בימים ההם. כשגילה ואני שרנו לצלילי חלילית האלט של דובי, במסיבה בחדר האוכל של הקיבוץ, השיר התקבל בהרמת גבה. החבר'ה לא ידעו איך לאכול את המנגינה".

פרץ מגלה שמעולם לא פגש את המבצעים המקוריים של השיר. כשאהרוני, שותפו לכתיבה, חזר עם התוצרת לירושלים השמיע את השיר לאביו נפתלי אהרוני, נגן קונטרבס בתזמורת קול ישראל ומחלוצי הג'אז בארץ. אז, בתקופת הצמדים בזמר העברי, עבד אביו עם צמד חדש, טובה בן-צבי ושמואל בר-זכאי, ובאמצעות קשריו ברדיו השיר הושמע בלי סוף והפך ללהיט. בן-צבי המשיכה בקריירה של זמרת, בעוד בר-זכאי המנוח נהיה פרופסור לעתידנות במכון ויצמן.

אהרוני הבן נותר באלמוניותו. מתוך מחשבה מוטעית שכתלמיד תיכון אסור לו לחתום על השיר בשמו השתמש בפסבדונים ש' דיבון. אהרוני טוען עד היום שהפסבדונים נלקח משמו של בלגי אחד שעליו התהלכה בדיחה ב"תנועה המאוחדת".

"למרות הצלחת הביצוע הראשון של הצמד מי שתרום להפצתו היה יגאל בשן", משוכנע פרץ. "אז נפרץ הסקר. לשיר יש לפחות 70 מבצעים נוספים, ביניהם יהודית רביץ, אריק איינשטיין והגבעטרון. ככה זה. שיר יוצא לדרך, ויש לו חיים משלו".

מאז "עין גדי" ועד היום פרץ ממשיך לכתוב שירים. הוא כתב את "זאת ירושלים" לפני מלחמת ששת הימים, מתוך "ערגה לשקט ולשלום", ושלה את השיר למלחין נחום היימן, אז בקיבוץ בית אלפא. כמנהל המוזיקלי של הגבעטרון דאג היימן שהלהקה תבצע ראשונה את השיר, ששחרור ירושלים תרם לתפוצתו. הצמד פרץ-היימן גם כתב, בין השאר, את "רק הד קולך" לביצוע "הפרברים". בגרסתו הצרפתית נודע השיר כ"שיר היונה" שביצעה ננה מושקורי.

נראה שלאחר כל השנים לא נס לחו של פרץ כפזמונאי (שגם הוציא ספר שירה). הוא הוכיח זאת בשיר "דגניה שלי", שכתב לחגיגות ה-100 של קיבוצו עם מוני אמריליו, שאותו ביצעה בחן כרמל אקמן, יוצאת "כוכב נולד". למרות זאת, העיסוק בפזמונאות נשאר אצל פרץ כמשהו די צדדי. "בסיכומו של דבר אני לא אוהב את מה שקורה היום בתחום", הוא איננו מסתיר את ביקורתו. "יש לא מעט שירי אינסטנט שנעלמים במהירות".

גם אתה נעלמת מנוף הפזמונים.

"בהיותי הרחק ממרכז העניינים ומנותק מכל הקליקות נשארתי לי בצד".

לא עושה נסים

פרץ (73), בן למשפחה ירושלמית, מצאצאי אנוסי ספרד, גדל במוצא עילית ולמד בירושלים. לאחר שירות צבאי בנח"ל חזר לעין גדי והיה חבר הקיבוץ עד שבעקבות נישואיו עבר לדגניה א'. בחייו המקצועיים התנסה בגלגולים. "התחלתי כמורה", בעיקר של נוער טעון טיפוח", הוא מציין. "כשהרגשתי שהעיסוק שלי בהוראה מיצה את עצמו עברתי ללמוד עבודה סוציאלית".

הוא עסק בייעוץ ארגוני, גם בייעוץ נישואים, הנחה קבוצות, היה המזכיר הראשון בדגניה א' שלא מבני המשק, שימש במשך מספר שנים כמלווה של קיבוצים צעירים בצפון וניהל מכינות קדם אקדמאיות במכללת כנרת, אבל משהו לא נתן לו מנוח עד שהגיע לעיסוק ברפואה משלימה. פרץ, מעין תלמיד נצחי ובלתי נלאה, למד שלל טכניקות טיפול, לרבות רייקי, אנרגיה אוניברסלית, שיאצו והילינג.

"במרוצת הזמן יצרתי שיטה טיפולית המשלבת את הפן הפסיכולוגי עם אנרגיות ועם מגע, וגיליתי שיש לי יכולת ריפוי בידיים", הוא מספר. "עם הניסיון שצברתי פיתחתי טכניקה של אבחון בריאותי המאפשרת לי לבדוק אדם ברמה של CT, כשאני יכול להיכנס לגוף של מטופל גם ממרחק".

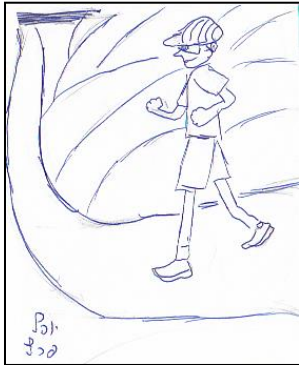
מבחינת המטופלים שלו, מתינוקות ועד זקני הדור, פרץ הוא מעין מחולל נסים. אף על פי שהוא טוען בלהט: "אני לא אחד שעושה נסים אלא פועל בתיאום עם רופאים מהרפואה הקונבנציונלית".

לבד מבלוריתו הלבנה גילו אינו ניכר בו ולא מנע ממנו להשתתף בטרק בהימליה. "גיל זה משהו מנטלי, לא כרונולוגי", מצהיר פרץ, שעל שמחת חייו מעיבה נפילתו של ערן, אחד מחמשת ילדיו, באסון המסוקים.

האם אתה מרגיש החמצה על שלא הרחקת לכת בתחום הפזמונים?

"כן, אני מרגיש פספוס, אבל אני פטליסט האומר שמה שצריך לקרות קורה ומה שלא לא".

פינת הטיולים / כינר נתן

שלום לכולם.

הפעם אמליץ על טיול מעיינות ברמת הגולן מהדרום לצפון. ברמת הגולן יש שפע של מים. מי הגשם זורמים בנחלים אל הכנרת, אך המים שמחלחלים באדמת הבזלת מוצאים את דרכם החוצה בצורה של מעיינות רבים ומקסימים. מומלץ לקחת רכב בשבת ופשוט לדלג ממעיין אחד למשנהו, או כפי שחבר אמר לי: "לטבול כמו תיון של תה", כלומר – להיכנס ולצאת ולהמשיך למעיין הבא.

כדאי להתחיל בעין שוירח, אשר נחפרה על ידי ירח פארן מקיבוץ האון. משאירים את הרכב בשרידי הכפר הנטוש תאופיק, ויורדים בשביל חצץ לבן כמה דקות עד שמגיעים לשלט המכוון לעין שוירח. מקום מקסים עם נוף לכנרת.

משם ממשיכים לעין פיק. לאחרונה סיימו שם את השיפוץ, וכעת אין חשש שאחד הבתים יקרוס על המבקרים. יורדים במדרגות למעיין הקטן, טובלים ועולים חזרה.

ממשיכים לעין אי"ה, קצת אחרי קיבוץ מיצר, זה המעיין הקרוב ביותר למשולש הגבולות. ממשיכים צפונה עד לצומת המכס העליון. כאן יש לנו שני מעיינות מקסימים קרובים יחסית אחד לשני: עין אמפי, עם דגים קטנים שעושים טיפול חנם לכפות הרגליים, וגם עין עלמיין, עם ברכת הקצינים המרשימה שלו. עין עלמיין צופה על כל עמק החולה. נחמד לטבול בברכה בצל האקליפטוס ולדמיין את הקצינים הסורים ואת אלי כהן ממליץ להם על נטיעת אקליפטוסים במוצבים הסורים החשופים לשמש...

אם עוד נשאר לכם כוח מומלץ להמשיך להר הגעש הרדום בנטל ולעשות תצפית על עמק הבכא וסוריה. אם יהיה לכם מזל תראו קצת אקשן של המורדים נלחמים בצבא אסד בקוויטרה הישנה ובסביבתה.

מהבנטל יורדים למעיין צ'רקסי קסום ומיוחד ששמו עין מוקש מפני שהוא נמצא שנים רבות בלב שדה מוקשים, עד שצה"ל ניקה את השטח המוביל למעיין ממוקשים ושם גדרות מסביב, ואפשר להגיע למעיין בשקט ובבטחה. המעיין עגול, עם מדרגות היורדות למטה. זקני הגולן טוענים שהוא בעומק של 8 מטרים!!!

מקווה שתיהנו מטיול המעינות, ואשמח לשמוע איזה מעיין הכי אהבתם. למי שלא מצליח להגיע ניתן פשוט לרשום באפליקציית ויז את שם המעיין ולנסוע לפי ההוראות.

שבת שלום וטיול נעים ובטוח לכולנו.

דגניה ובנותיה. הבת ה-19 / הכשרת הצופים א'. מייסדי

קיבוץ מעגן מיכאל / אשר גלעד

חלק ראשון

קיץ. סוף אוגוסט הלוהט. 24.8.41. חבורה של 30 צעירים וצעירות יורדת מהאוטובוס בתחנת דגניה. מזוודה ביד והחלטה בלב: "נחיה כאן כשנה ונכיר את החיים בדגניה, ואחר כך נחליט אם נצטרף לתנועת חבר הקבוצות או לקיבוץ המאוחד. אנחנו גרעין מתנועת הצופים".

שינוי בתנועת הצופים: מאז שנוסדה תנועת הצופים בארץ הייתה זו תנועת נוער בלתי מפלגתית. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, כשהצבא הגרמני בפיקודו של רומל הגיע עד גבולה של מצרים ואיים לכבוש את ארץ ישראל והמזרח התיכון, החליטו חניכי הצופים והנהגתם שבוגרי התנועה יתגייסו לפלמ"ח, יתארגנו בגרעינים ויצאו להכשרה בקיבוצים וכך יתרמו להתיישבות ולביטחון. הגרעין הראשון, שנקרא הצופים א', הגיע לדגניה.

במזכירות דגניה הבינו את החשיבות של יצירת קשר עם תנועת הצופים, ולכן הוחלט שמרדכי וינר יהיה מדריך הגרעין וחיותה תעסוק בענייני המגורים שלהם, סידור עבודה, ביגוד ועוד.

ומי הייתה אתם? רות בן-יעקב-ברייטרמן. 73 שנים עברו מאז, ורות חיה בדגניה בשביעות רצון עם משפחתה. לא מזמן היא שאלה אותי: "מתי תופיע בעלון הכתבה שלי על הכשרת הצופים ועל התקופה הקשה שבה הסתגלתי לחיים בדגניה?" ובכן, רות, הבמה לרשותך.

ורות כותבת: "גמרתי את הלימודים בביה"ס הראלי בחיפה. הייתי חברה בתנועת הצופים, והיה מקובל שאחרי כיתה י"ב יוצאים לשנת עבודה בקיבוצים ואחר כך כל אחד הולך לדרכו. הייתה גם אפשרות לצאת לשנת עבודה אחרי כיתה י' ואז לחזור ללימודים.

"ידעתי שלאחר שנה זו אלך ללמוד בבית ספר לאחיות. יצאנו כ-15 חברים לשנת עבודה בבית השיטה. הרגשתי שם טוב מאוד, והחיים הקיבוציים נראו מתאימים לי. היו אתי מאיר זורע (בעתיד האלוף זורע ממעגן מיכאל) ושלמה הלל (בעתיד שר המשטרה בממשלת רבין).

מהחבורה שלנו נוצר הגרעין ההתיישבותי הראשון של תנועת הצופים. סיימנו את השנה בבית השיטה, והחלטנו שצריך ללכת לקיבוץ ותיק על מנת ללמוד מה זה קיבוץ, כי חברי בית השיטה היו בעצמם 'ילדים', ופער הגילים בינינו היה קטן. אגב, היו לנו תלונות על האוכל הדל. ממש לא היה מה לאכול. כולנו באנו מבתיים של 'שמנת ודייסה'. מצד שני אנחנו חלוצים ולא הגון להתלונן. תנועת הצופים חיזקה ועודדה אותנו, ועכשיו היה עלינו להחליט לאיזה קיבוץ נלך. כשהקיבוצים שמעו שיש קבוצה שרוצה לצאת לשנה נוספת להכשרה כולם פנו לאריה פרוך, שהיה נשיא תנועת הצופים בארץ, וביקשו שישלח אותנו אליהם. בין הפונים היו אשדות יעקב ודגניה א'. הצענו לכרוך שנבקר בדגניה א' ואחר כך באשדות ואז נחליט. הוא

הסכים. באנו לדגניה בשבת, ובאותו יום היה חמסין כבד. נכנסנו לחדר האוכל לארוחת צהריים, ומה אנחנו רואים? התורנים מגישים לכל אחד עוף מבושל בצלחת, דבר שלא ראינו כל השנה בבית השיטה. מה קרה? בגלל החמסין מתו תרנגולות. הביאו אותן למטבח, ובישלו אותן לארוחת הצהריים השבתית. מה שעוד זכור לי הוא שעל השולחן עמד כלי ובתוכו קוביות סוכר. בבית השיטה לא היה לנו מה לאכול וקיבלנו תה עם ריבה במקום סוכר, ופה אוכלים עוף לצהריים. החלטנו פה אחד לבוא לדגניה להכשרה.

"חברי הגרעין היו צופי הגימנסיה הרצליה מתל אביב וצופי ביה"ס הראלי מחיפה. חלק מאתנו היה בהכשרה בגניגר, ואחרים היו בבית השיטה. התקבלנו יפה בדגניה, והציעו לנו שכל אחד יבחר לו ענף מסוים שיתמחה בו. לי הציעו, כיוון שרציתי להיות אחות, שאלמד טיפול בילדים וכשנצא להתיישבות ויהיו משפחות עם ילדים אטפל בתינוקות. הדבר נדחה כי לא היה אז קורס מתאים, ואני אמרתי שאני רוצה לעבוד בלול. וכך היה. יום בהיר אחד ראיתי את יוסיק ואת כל החבר'ה הטרקטוריסטים שלו, ולא אמרתי לאף אחד, בחיי אדוני, לא עשיתי שום דבר. לא. לא קרצתי עיניים, ולא חייכתי, שום דבר. זה היה הדדי כנראה, מלמעלה. וכמעט לקראת הסוף התאהבנו. היינו חברים... והיו לו פה הורים ואחות ששמה נירה ואחות נוספת בחניתה. אנחנו, גרעין הצופים, גרנו באוהלים, אבל בגלל החום הנורא בקיץ סידרו אותנו לנוח בצהריים אצל המשפחות בדגניה, ואותי סידרו אצלם. גם כן מן השמים. ואולי משם זה התחיל יותר חזק. אני הייתי באה לשם בצהריים ונחה שם. הייתי חברה טובה של נירה. ואז באה ידיעה שאני יכולה לצאת לקורס המטפלות ואמרתי: חברים, לאט לאט. לא עכשיו. אז התחיל ויכוח ביני ובין יוסיק. התכנית של הגרעין הייתה שהולכים לתקופת מעבר לפרדס חנה כקבוצת עבודה עד שיוחלט לאן מועדות פני הגרעין. אני לחצתי על יוסיק שיצטרף אליי".

המחנה בפרדס חנה, צריף ומספר אוהלים, היה שייך לקיבוץ המאוחד. ייתכן שיוסי כהן "דאג" שהגרעין יגיע לשם. יוסי כהן, מי אתה? יוסי היה חבר בגרעין הצופים א'. היה בבית השיטה בהכשרה ואחר כך בדגניה. הוא זכור לי כאידאולוג בגרעין הצופים. כשמישהו היה מזכיר את שמו הייתי נזכר בדברי אליהו הנביא: "קָנָא קִינְאָתִי לָהּ". הכוונה: אני, יוסי, מסור לרעיון... היה ברור שבשנה שהגרעין היה בדגניה יוסי פעל בהנהגת תנועת הצופים שיוחלט להצטרף לתנועת הקיבוץ המאוחד, כלומר לצאת לפרדס חנה ומשם לרחובות... (ובעתיד למעגן מיכאל). לפני כארבע שנים שוחחתי בטלפון אתו ועם חברים אחרים שגרים כיום בקיבוץ מעגן מיכאל. שאלתי את יוסי: "עברו מאז 70 שנה. מדוע בחרתם להצטרף לקיבוץ המאוחד ולא לחבר הקבוצות?" והוא ענה: "הקיבוץ המאוחד ומנהיגו טבנקין היו אקטיביסטים, פעילים. הם חיו את התקופה יותר מאשר תנועות אחרות. היו פעילים בהגנה, ייסדו את הפלמ"ח, והיו בעד קיבוץ גדול שמשלב חקלאות ותעשייה. זה משך אותנו אליהם. אנחנו זוכרים את הזמן ההוא, מלחמת העולם והחרדה שהגרמנים יכבשו את הארץ".

ורות ממשיכה: "אני התחלתי לשכנע את יוסיק שיבוא לפרדס חנה אתי. ניסיתי למשוך אותו מדגניה: 'בוא נלך להקים קיבוץ חדש'. המשכתי 'לעבוד' עליו: 'בוא נלך לחצי שנה'. אז הוא אמר לי: 'את רואה את העץ הזה? את יכולה להזיז אותו? לא! אז גם אותי אי אפשר להזיז'. ידעתי שזה אבוד. בכיתי. ממש בכיתי. שנה שלמה בכיתי. היינו חברים טובים מאוד, והחלטתי להישאר בדגניה. בהתחלה מאוד הצטערתי, חשבתי: מה אעשה פה? רק זקנים פה. הם היו בני 45. היו מעט צעירים. חוץ מזה הם היו מאוד סגורים ומעטים. בגיל שלי היו ריבה, שְׁיָה וְדִיתָה, שהיום אינן כאן, ומוֹלִיק וְאֶמְנוֹן, והיה נורא קשה לחדור אליהם. הם לא קיבלו אותי לתוכם. היחידה שבאמת עזרה לי הייתה הדסה בוסל, שהייתה יותר מבוגרת ממני. אני המשכתי לבכות שנה שלמה, עד שהתחלתי להכיר את האנשים וראיתי שהם לא אנשים אלא מלאכים. התקרבותי אליהם, ויוסיק עזר לי להתקרב לחֶבְרָה. מה שלמדתי פה מהחברים הוותיקים לא לומדים בשום אוניברסיטה בעולם: חברות ויחס לעבודה. בסך הכול הייתי בת 19. ההורים של יוסיק קיבלו אותי יפה מאוד. אימא שלו זהבה הייתה אישה אצילה. אגב, היא הייתה האקונומית בדגניה והייתה עושה יום יום לְבָן בספלים לבנים, ספל לְבָן לכל חבר. והיו תנחום ומרים ויוסף ברץ. הם היו בני 45 אבל אנשים מיוחדים. הגעגועים למשפחתי ולחברי הגרעין פחתו, והרגשתי טוב כמו איזו בת מפונקת. יוסיק ואני התחתנו ב-1943, ושמוליק בננו נולד ב-1944".

המשך יבוא...

לאודרי
לאחים
ולכל המשפחה
ברכות חמות להולדת
לירי
בן לאייל ומיכל

למטילדה
לסבתא רבתא שפרה
ולכל המשפחה
מזל טוב להולדת
הנין והחימש
סיני
בן לשי ואפרת
נכד לחנה

ספורט למוח / כליל והדר

תפוזרת ממתקים

מחסן מילים :
 קרמבו
 סוכריות עדשים
 כיף כף
 קליק
 סוכרית סבא
 מרשמלו
 פסק זמן
 ליקוריץ
 סוכריה על מקל
 מסטיק
 חמצוצים
 סוכריות גומי
 טופי
 שוקולד
בונוס: בתפוזרת
מסתתרים גם 3
חטיפים ו-2 פירות
נסו למצוא אותם

צ	ב	מ	ה	ב	ד	ל	ו	ק	ו	ש	ס	ר	ב	ס
ז	י	ק	ק	א	ט	ס	פ	י	צ	ו	פ	ת	י	ו
ס	ס	ל	ב	צ	ו	י	ר	כ	א	ט	ס	מ	ס	כ
מ	י	ש	ד	ע	ת	ו	י	ר	כ	ו	ס	ר	ל	ר
ק	ק	מ	ד	ד	ב	פ	פ	י	כ	פ	מ	ש	י	י
ס	ר	ש	מ	ש	כ	ב	ל	ר	פ	י	ק	מ	נ	ת
ב	מ	ו	נ	פ	ש	ק	י	ט	ס	מ	ו	ל	ע	ס
מ	ב	ו	ט	ל	פ	ו	ק	ל	ק	ח	פ	ו	ל	ב
ב	ו	ק	ו	ש	ת	ש	ו	ד	ז	ז	ג	ט	ח	א
ה	ג	ע	ס	ג	ט	פ	ר	א	מ	י	ב	מ	ר	ק
ת	ל	פ	ו	ק	מ	מ	י	צ	ו	צ	מ	ח	ל	ה
כ	צ	מ	ו	ג	נ	מ	צ	ת	י	ח	ר	כ	ו	ס
א	י	ל	ק	מ	ל	ע	ה	י	ר	כ	ו	ס	צ	נ

כמה פעמים מופיעה המילה קרטיב בתפוזרת

ב	י	ט	ר	ק	ב	י	ט	ר	ק
ק	ב	י	ט	ר	ק	ב	י	ר	ר
ר	ק	ב	י	ט	ר	ק	ט	ק	ט
ט	ר	ק	ב	י	ט	י	ק	ט	י
י	ט	ר	ק	ב	ב	ב	ר	ק	ב
ב	י	ט	ר	ק	ב	י	ט	ר	ק
ק	ב	ק	ר	ר	ק	ב	י	ט	ר
י	ב	ט	י	ט	ר	ק	ב	י	ט
ב	י	ט	ב	י	ט	ר	ק	ב	י
ב	י	ט	ר	ב	י	ט	ר	ק	ב

כל כך חם בחוץ שהמילים התבלבלו...

- רביכה
- גם גל לי (2 מילים)
- מוגן
- גן המקרה (2 מילים)
- בן עמי (מילה אחת)
- ריב קט (מילה אחת)
- מקש פיש מש (2 מילים)
- פצע פיך כאב (2 מילים)

חברות גלילות שלום
בעוד פחות משבועיים נציין שנה למלחמה הקשה צוק איתן.
ועדיין המדינה באותו מקום.
נשים עושות שלום מוכנה לעשות – ולעשות בגדול – כדי למנוע את המלחמה הבאה, כדי
שנגיע להסכם מדיני.
והנה הפעולה הבאה שלנו:
חשוב שכל אחת תעזור במזם:
*אפשר לבחור לשבת באוהל 25 או 50 שעות ולצום
*אפשר לבוא ולבקר ולתמוך
*אפשר להזמין אנשים להגיע
*אפשר לעשות פעילות (הרצאה, שיחה, סדנה) באוהל
*אפשר לתרום כסף
*ועוד רעיונות כמובן מתקבלים בשמחה.
פרטים כאן – ואפשר לשאול אותי גם.
בברכה, אורה – 0546924044

צום איתן לחזור למשא ומתן

חברות יקרות,
בחודשים האחרונים התרכזו התנועה בארגון הפעילות, במעגלי שיח לגיבוש אסטרטגיה
ובבניית צוותים מקצועיים.
עתה אנו חוזרות למרחב הציבורי עם פרויקט עצמתי לציון שנה לצוק איתן.
תנועת נשים עושות שלום, שקמה בעקבות המלחמה האחרונה, לאחר שנשים קמו ואמרו:
"לא עוד", תציין את 50 ימי המלחמה (מ-8 ביולי ועד 26 באוגוסט) בהקמת אוהל ליד מעון
ראש הממשלה בירושלים שבו יתקיים צום איתן – בכל יום ישבו באוהל נשים אשר תצומנה
למשך 50 שעות כל אחת (או 25 שעות למי שתבחר).

מטרות הפרויקט

- לייצר אקט דרמטי בעל הד ציבורי שיעביר את עצמת הנחישות והאומץ של נשים עושות שלום להוביל למען הסכם מדיני.
- לקרוא למנהיגות ליזום הסכם מדיני עם הפלסטינים ולפעול להשגתו.
- להזכיר שהייתה כאן מלחמה רק לפני שנה, את אי יכולתה להביא ביטחון ופתרון לסכסוך ואת הסיכון שאם לא נפעל היא תחזור בקרוב.

הפרויקט זקוק לכל אחת ואחת מכן שיכולה להצטרף לצום לבחור באחד מ-50 הימים ולקחת חלק במעשה האמיץ הקורא לציבור ולמנהיגים להתחיל לפעול.
הפרויקט זקוק לנשים שייקחו חלק במערך הלוגיסטי, תוכני, הפקתי וגם שתגענה להביע הזדהות ותמיכה בנשים הצמות.
כאזרחיות, בנות, אימהות, סבתות, רעיות ואחיות המובילות תנועת שטח זה הזמן להשמיע את קולנו, לצאת מהבית, להצביע ברגליים ולצום איתן
להתראות באוהל צום איתן בירושלים.
למי שמעוניינת להצטרף לצוותי הפרויקט – נא ליצור קשר עם רכזת התנועה יעל ברזילי –

0503-424158

טופס הרשמה <https://goo.gl/nSpXuF>

"מה במועצה" – יולי 2015

חופשה נצימה לתלמידים ולצוותי החינוך

משולחנו של ראש המועצה

- מפגש עם שר הכלכלה ופיתוח הנגב והגליל – אריה מכלוף דרעי נפגש עם ראשי רשויות באזור בבית החולים פורייה. במפגש ב-17.6 השתתף ראש המועצה יוסי ורדי.
- מפגש הזדהות בכנסיית הלחם והדגים בטבחה – ראש המועצה יוסי ורדי ליווה משלחת של 6 ח"כים מהמחנה הציוני בביקור הזדהות וגינוי בעקבות הצתת הכנסייה.
- אירוח היחידה להתיישבות במשרד הביטחון – המארח – ראש המועצה יוסי ורדי. השתתפו מהמועצה – המנכ"ל דודו פרץ והקב"ט אורי אפרת.
- אירוח סגן השר לשיתוף פעולה אזורי – ח"כ איוב קרא התארח בלשכת ראש המועצה יוסי ורדי ב-25.6. במפגש השתתף גם מנכ"ל המועצה דודו פרץ.
- כנס לשיקום זרימת המים במורד הירדן – נערך בבית גבריאל ב-25.6 בהשתתפות ראש המועצה יוסי ורדי, נציגי רשות המים, רשות ניקוז כנרת ותושבי עמק הירדן.
- לילות אהבה בכנרת" – המועצה ובית גבריאל מחדשות את המותג "לילות אהבה בכנרת" בשיתוף חברת "זאפה". שלושה מופעים בט"ו באב. לתושבי עמק הירדן הנחה של 10%. מרכזת – גבי פינסקי.

משולחנו של מנכ"ל המועצה

- כנס בירדן ביזמת ארגון "אקו פייס" – כנס משותף לישראלים, פלסטינים וירדנים בנושא שיקום נהר הירדן התקיים ב-9.6 בהשתתפות חברי כנסת מישראל. מטעם המועצה השתתף המנכ"ל דודו פרץ.
- מרכזי הפעלה לחירום – יוקמו על ידי רשות החירום הלאומית ב-6 יישובים (אשדות יעקב איחוד ומאוחד, מסדה, שער הגולן, מעגן ותל קציר). מלווה – אורי אפרת.
- תרגיל מל"ח במועצה – התקיים ב-2.6 בהשתתפות ראש המועצה יוסי ורדי, מנהלי אגפים ומחלקות. ליווי ואחריות – מנהל מחלקת הביטחון אורי אפרת.

אגף פיתוח כלכלי

- פיתוח בנהריים – על ידי החמ"ת (החברה הממשלתית לתיירות). שדרוג והנגשה של שביל הסכרים כולל תצפית חדשה. ליווי הפרויקט מטעם המועצה – מנהל אגף לפיתוח כלכלי מאורי ישראלי בשיתוף אשדות איחוד ומאוחד ובתמיכת ארגון "אקופייס".
- ישיבת מסירת פרויקט השכונה הקהילתית באשדות יעקב איחוד מהקבלן והמפקח ליישוב ולמועצה – התקיימה ב-16.6 בהשתתפות נציגי הקיבוץ, מהנדס הפרויקט והקבלן. מטעם המועצה מלווה מנהל האגף לפיתוח כלכלי מאורי ישראלי.
- "עמק הירדן סובב כנרת – ממזגים הנאות 2015" – חוברת פעילויות ואירועים. חלוקה לכל בתי האב במועצה ובאתרי התיירות. הפקה – עילום אביגדורי.
- יריד תעסוקה – התקיים ב"ביג" פוריה ב-30.6 בהשתתפות ממת"ק עמק הירדן.
- דרכים חקלאיות ביטחוניות – בהיקף של 500,000 ₪. ביצוע – קק"ל. ליווי – אורי אפרת ורון יצחקי.

אגף קהילה

- **הספרייה האזורית** – הפנינג אזורי במסגרת שבוע הספר התקיים ב-4.6 בהשתתפות עשרות משפחות. מטעם המועצה השתתפה מנהלת אגף קהילה **איריס שובל**. הפקה – מנהלת הספרייה האזורית **שני ארז**.
- **"עיניים פקוחות"** – הרצאה של **טל ניב**, סטודנט ללימודי א"י במכללת כנרת, על ספרו הראשון התקיימה בספרייה האזורית ב-22.6. הפקה – **שני ארז**.
- **פורום מזכירים** – הפורום, המשותף לעמק הירדן ולעמק המעינות, קיים מפגש סיום שנה במעוז חיים ב-23.6. מרכזת מטעם המועצה – מנהלת אגף קהילה **איריס שובל**.
- **חדשות טובות** – עו"ס **דנה רווח** ילדה בן, עו"ס **מיכל שרון** קיבלה דוקטורט. ברכות לשתייהן!

עמותת המייסדים

- **תערוכת סוף שנה** – מבחר מעבודותיהם של תלמידי חוגי היצירה במכללת "ביתנו" הוצגו לקהל בשבועיים האחרונים של שנת הלימודים.
- **פעילות קיץ ב"ביתנו"** – במהלך חודש יולי יתקיימו הרצאות מיוחדות במגוון נושאים: חיטוב המוח, ריפוי בעזרת דבורים ויום בריאות הכולל: הרצאות, התנסויות וטיפים לחיים בריאים יותר. הפקה – **אורלי צביק ועילית יוגב**.
- **טיולי קיץ** – **טיול נופש לירושלים** והסביבה 7-9.7, **טיול סבים ונכדים למרכז רבין** ב-15.7, **טיול לגליל העליון** ב-27.7, **שיט על הדנובה באמצע יולי**, **טיול שני לחו"ל של עמותת המייסדים**, המארגנת קבוצות מטיילים של ותיקי המועצה בליווי מדריך מקצועי, רופא ומלווה חברתי.
- **סיור קהילה תומכת למוזאון הפרה-היסטורי שבשער הגולן**.

אגף חינוך נוער וספורט

- **סיום עונת כדורשת נשים** – ב-13.6 בבית בנדל התקיימו משחקים של כל הקבוצות, שנה שנייה ברציפות. אלופה – **עין גב**, מקום שני – **אפיקים**, שלישי – **דגניה ב'**, רביעי – **דגניה א'**. מול מאות בני משפחה, ילדים וחברים חולקו הגביעים ע"י **מריו טינסקי**, מנכ"ל צמח תערוכות, נותנת החסות לליגה, **גיא אסתר**, מנהל מח' הספורט, ו**נורית גת פלס**, רכזת הענף. צפתה בגמר ונהנתה מנהלת אגף חינוך נוער וספורט **עפרה פייקוב**.
- **תהליך מעברים וגיבושון ח'** – לקראת המעבר ל"בית ירח" התקיים תהליך חינוכי שבמסגרתו התקיים במאי גיבושון ל-160 בני נוער משכבה ח' בכפר בלום. התהליך נעשה בהובלת **קרן בהט** ואהוד סלעי מ"מרכז עידן" בשיתוף מדריכי הנוע"ל ובתי הספר.
- **פורום מנהלי מערכות חינוך** – סיכם את שנת הפעילות בשיט ב"רוב רוי". הפקה – צוות "מרכז עידן".
- **תאטרון האגם** – תאטרון הנוער הוא פעילות משותפת לאגף קהילה ולאגף חינוך. שני מופעי סיום שנה התקיימו ב-21-22.6 באודיטוריום בבית "יד לבנים". בימוי והדרכת הקבוצה – **יעל שדה**. ניהול – **רותם אלטמן**. בירכה בערב – מנהלת אגף קהילה **איריס שובל**.
- **קייטנות בגני הילדים** – אושרו ע"י מנהל חברה ונוער של משרד החינוך. הקייטנות יופעלו ב-23 גנים במועצה. ריכזה את האישורים ומלווה את הגנים – מנהלת הגיל הרך **צביה בהלול**.
- **הכנה לקורס מד"צים** – ביוני התקיים קורס לקראת הדרכה למסיימי ט' ולקראת הסמינר שבהובלת מדריכי התנועה של קן עמק הירדן. קורס המד"צים יתקיים ביולי בהשתתפות 60 חניכי עמק הירדן.
- **פעילויות הקיץ** – צוות "מרכז עידן" יחד עם מדריכי היישובים יפיקו מגוון פעילויות לכל הגילים.

עידן הלמן, דוברת המועצה

בין דף לדף / מיכל שמעון

יומנה של אַמא לשני חיילים:

יום ראשון: התרווחות על כורסת טלוויזיה... רגליים למעלה... שקט... מדיטציה.

יום שני: להתרווח על הכורסה... שקט... להתחיל לתכנן? לא, עוד לא.

יום שלישי: תכנון התפריט...

יום רביעי: חוטפים מכונית מהסידור, ויאללה – לאלונת, קניות ועוד קניות ומפגשים סוערים עם רוב חברי העמק...

יום חמישי: בישולים, אפייה, בישולים, טיגונים (בתור טבחית סוג ג' זה לא מובן מאליו), לדחוף למקרר ועוד לדחוף למקרר ועוד... הבעל רוטן מתחת לשפם: "מה זה, חזר המצור על ירושלים???"

שישבת: "כמה טוב לראות אתכם בבית! מנה ראשונה?? מנה שנייה?? "אַמא, אני לא רעב". "מה לא רעב?? אין דבר כזה, אולי תאכלי?? ואולי בכל זאת?? ימים לא קלים אתם עוברים שם בצבא!"

כביסות, יבשנים, קיפולים, מנה ראשונה ושוב מנה ראשונה, שטיפת כלים, גיהוץ, מדים, קיפולים ועוד קיפולים, עוגה, מדיח כלים ועוד מדיח ושוב אוכל ושוב...
יום ראשון: שקט... מדיטציה... רגליים למעלה...

תודה לאילון רזה

פנו אליי כמה חברים וביקשו להודות מכל הלב על חריצותו, התמדתו לאורך שנים ונתינתו האין סופית של

אילון רזה

בתחום התרבות והחגים.

נתינה זו באה לידי ביטוי בייחוד בחגים השונים ובערבי התרבות שאנו נהנים מהם לאורך השנים. אנשים מדווחים שכשיש חגים במשך כל הערב, בעוד אנו יושבים נינוחים מפטפטים, שותים קפה בניחותא ואוכלים עוגות, אילון רץ מארגן, מביא, מרים, סוחב מיישר, ממלא – בקיצור: משקיע את מרצו ודאגתו להצלחת ערבי התרבות.

לאילון, כל הכבוד מאתנו!!!

ספסל

מי לא ראה את הספסל היפהפה שהקימו ילדי הבר מצווה, והוא נטוע מול מגרש ארנון בואכה מספרת יקי?

הספסל הוא כל כך יפה שכמעט החלטתי לבקש מהם שגם אצלי בגינה יצמיחו אחד כזה...

ילדי הבר מצווה היקרים: אחלה על התרומה!

לגבי "נוחות" אני לא סגורה!

אבל מי צריך **נוחות** כשיש כזאת **נוכחות**???

מבוך התירס

שחו לי אנשי דגניה: ביזמתו של אבנר עבאדי ובביצועו של שאולי לוי גם לנו יש "מבוך של תירס", והוא ממוקם קרוב לשכונתנו. אמרתי: "יאללה הולכים???" הלכתי... נכנסתי למבוך, פניתי ימינה, שמאלה, ימינה, ישר, פעמיים התבלבלתי (הלוא זה הרעיון?), ושוב ימינה, ושוב שמאלה, ושוב ימינה פנה.. מעליי השמיים הכחולים, מתחתי בוץ שנדבק בעקשנות לנעליים (כי דווקא היום החליטו להשקות), וכולי מוקפת קלחי תירס לא בשלים.

ובין לבין ייחלתי אולי גם לתגליות מיסטיות: אולי אפגוש את גדולי האומה? את הרצל או א"ד גורדון? אולי אפגוש את אברהם אבינו יושב בפינה? את משה גדול הנביאים נותן הרצאה? את הרמב"ם או את האר"י מהקבלה?? אפילו את גולדה מאיר הייתי מקבלת בברכה? נו אתם בטח כבר יודעים את התשובה:

חוץ מבוץ, רעש מכוניות, מטוס שטס מעליי והמקצרה של השכנה לא זכיתי לא בהתגלות, לא בשכינה ובטח לא בפגישה עם רבנינו גדולי האומה. נו, ולמה שהם יתגלו דווקא אליי, קיבוצניקית מהשורה? אבל אין ספק: זו **אחלה של יזמה**.

קצרצרים לסיום

1. בעודי מעבירה ערוצים בטלוויזיה בשעת לילה מאוחרת קולטות עיניי תכנית ב"יס דוקו":

דוריס פיין – גנבת היהלומים

דבר ראשון זינקתי ונעלתי את הדלת כי יש לי שכנה בשם הזה, אבל במחשבה שנייה נזכרתי שממילא אין לי יהלומים...

2. ואם נישאר בתחום הטלוויזיה: מי הגאון שהמציא את שם הסדרה פינס בלילה? (טפו טפו טפו...)

3. שח לי אחד ממכובדי דגניה: עם כל שנה שעוברת "נס הקוממיות" הופך יותר ויותר למשהו "פלאי ומרגש"!

מדוע? התעניינתי.

כי בגילנו הלא צעיר – אם יש "קוממיות" זה "נס".

שבת שלום

תשובות לחידות בפינת הילדים:

תפזורת הממתקים – בונוס: שלושת החטיפים הם תפוצ'יפס, במבה וביסלי. שני הפירות הם סברס ומנגו.

המילה קרטיב מופיעה בתפזורת 18 פעמים.

והמילים המבולבלות הן: בריכה, גלגל ים, מנגו, קרם הגנה, ענבים, קרטיב, משקפי שמש, כפכפי אצבע.

שבת שלום

עורכת ומדפיסה: תמר רוה
בצוות: הדר אשל